

Župnija
Ljubljana Sveti Križ

oznanila

“Saj ste vendar živi kamni!” (1 Pt 2,5)

December ■ 2021

Sporočilo adventnega venca

»Ko se bo to začelo dogajati, se vzravnajte in dvignite glave, kajti vaše odrešenje se približuje.«

S tem povabilom začenjamo novo cerkveno leto in nov čas – advent.

Ne s strahom, ampak z upanjem.

V tem času nas bo spremljalo preprosto znamenje: adventni venec, preprost obroč iz zimzelenih vej in štirih sveč vijolične barve, ki jih bomo prižigali drugo za drugo. Pa vendar nam ta preprostost adventnega venca lahko veliko pove.

Venec oz. obroč nima ne začetka ne konca, predstavlja popolnost in večnost. Težko razumemo, da je kaj brez začetka in konca. Vse se enkrat začne in enkrat konča. Celo človek, ki je ustvarjen po Božji podobi, se rodi, živi in umre. Če bi si še tako želeli, da bi kaj trajalo večno – npr. občutek sreče, prva ljubezen, mladostna leta, zakonska in družinska sreča, medsebojno razumevanje, pozitivno stanje na bančnem računu – se tu ne da nič spremeniti. Brez začetka in konca je samo Bog in posledično večnost. Adventni venec nas tako opominja, da smo vsak dan bližje koncu zemeljskega, a nas tega ni strah, saj ob koncu pričakujemo

ponovno srečanje s Kristusom v večnosti.

Venec je iz zimzelenih vejic, znamenja življenja, ki prihaja med nas v Jezusu Kristusu. To zelenje je najlepše, če je naravno, brez raznih barvnih dodatkov. Človek želi biti vedno poln življenja in energije, pri najboljših močeh ...

Ko se v laseh pokaže malo sivine, ki napoveduje zrela leta, bi jo kaj radi prekrili s kakšno barvo, da bi delovali bolj mladostni. Vendar se minevanja življenja ne da ustaviti. Zelenje na adventnem vencu nas vabi, da bi si prizadevali za vrednote, ki ostanejo za vedno, ne samo od danes do jutri, od pomladi do jeseni, od rojstva do smrti ...

Štiri sveče na vencu naj bi bile kljub neizmerni pestrosti barvnega spektra vijolične barve. V mavrici je vijolična barva zadnja med sedmimi barvami. Deluje resnobno, je barva pričakovanja, spokornosti in upanja. Poleg adventnega in postnega časa jo v bogoslužju uporabljamo še za pogrebe. Vijolične sveče nas vabijo, da bi advent, ki je čas pričakovanja Jezusovega drugega prihoda in čas priprave na praznovanje Jezuso-

vega rojstva, vzeli zares in naredili kaj zase, za odnose z bližnjimi in z Bogom.

Štiri sveče imajo poseben pomen.

- Predstavljajo štiri mejnike: stvarjenje, učlovečenje, odrešenje in konec sveta.
- Predstavljajo štiri strani neba, kar govori o univerzalnosti Kristusovega učlovečenja za ves svet, za vse ljudi.
- Predstavljajo štiri letne čase, kar pomeni, da Kristusovo rojstvo ni bilo pomembno samo za zgodovinski čas, v katerem je živel na

Zemlji, ampak je pomembno za vse čase, za vsako dobo.

- Predstavljajo tudi človekovo življenje: (ob rojstvu) prižgana sveča je vsak trenutek manjša, kar govori o tem, da smo vedno bliže sklope življenja, in nas spominja na tu zemsko minljivost.

Na vsako adventno nedeljo prižgemo eno svečo več. Bolj kot se bližamo rojstvu Jezusa Kristusa, več svetlobe je v prostoru – čim bliže smo Bogu, tem več svetlobe je tudi v našem življenju.

Plamen prižgane sveče daje svetlobo in toploto, preganja temo in mraz. Več sveč bo prižganih, več bo svetlobe. Takšno stopnjevanje nas pripravlja na to, da bomo v času, ko je noč najdaljša, praznovali rojstvo Jezusa, ki je prišel na svet kot Luč sveta, da bi pregnal temo greha in dokončne smrti iz našega življenja. Vsak plamenček nas spominja na Boga, ki prihaja med nas – ne samo ob božiču – na različne načine: ko smo zbrani pri molitvi v njegovem imenu (tudi pri sveti maši), ob branju Svetega pisma, po dobrih delih, po prejemanju zakramentov, po daru odpuščanja pri dobro opravljeni spovedi ...

To je sporočilo preprostega adventnega venca. Vse drugo okrasje je odveč in ustreza zgolj naši želji, da bi se venec nekako skladal z množico lučk in okrasja »veselega decembra«. Bolj ga bomo krasi- li s čim drugim, bolj bomo zakrili njegovo sporočilo. Če pa se bomo ustavljali ob njegovi prvotni podo- bi, bo kot prerok, ki nas vsak dan adventa vabi k spremenjenemu življenju, in to ne z grožnjo, ampak s spodbudo: »Vzravnaj se in dvig- ni glavo, kajti tvoje odrešenje se približuje.«

Peter Stele

Ko spregovori Božja beseda

*K*o je v naši župniji začela delovati biblična skupina, sem se ji pridružila, da bi izvedela kaj novega o Svetem pismu. Nekako se mi je zdelo prav, da razširim svoje znanje, sploh če je tako zelo na dosegu roke. Na prvem srečanju se je pokazalo, da je večina članov že imela izkušnje iz bibličnih skupin ali pa so bili že navdušeni nad Svetim pismom, kar je v meni povzročilo nelagodje, ki pa je izginilo, ko smo začeli. Zbrano sem prisluhnila navodilom voditeljice in se trudila, da bi jih upoštevala. Na začetku sem v to vložila precej miselnega napora, sčasoma, po nekaj mesecih, pa je vse postajalo že kar običajno, naravno: molitev k Svetemu Duhu, poslušanje odlomka, branje odlomka, razbiranje, kaj v meni vzbuja, poslušanje in zapisovanje razlage od vrstice do vrstice in na koncu adoracija pred Najsvetejšim, s prošnjami in zahvalami.

Čas je tekel in zgodilo se je, da je odlomek, ki smo ga obravnavali, »odgovoril« na razmere, v katerih sem bila, da mi je dal navodilo, kako naprej, kot da bi vedel za moje težave. Kakšno naključje, sem si rekla, imam pa res sre-

čo. Ko pa se je podobno zgodilo spet in spet, sem spoznala, da to ni naključje, da je na delu Bog. In da nagovarja tudi druge, vsakega tako, kot je dobro zanj, da smo vsi njegovi otroci in da se posveča vsem. Sčasoma sem dojela, da je za temi besedami oseba, točno določena oseba, Bog sam. Ko berem iz te knjige, mi po njej govori Bog, ki si želi odnosa z mano, moje pozornosti, ki me je pripravljen poslušati in želi, da tudi jaz poslušam njega. Skratka, na lastni koži sem izkusila, kar nam je govorila voditeljica – da je Božja beseda živa.

Šla sem po znanje, dobila pa sem osebno pozornost Boga in spoznanje, da je Jezus, ki ga gledam in prejemam v hostiji, utelešena Beseda, ki mi govori po Svetem pismu – čisto konkretno, za sedanji trenutek, sedanje težave. Včasih me tolaži, včasih opogumlja, včasih kliče k potrpežljivosti, včasih svari, včasih kaže na mojo omejenost in svojo vsemogočnost, včasih vabi k ponižnosti, včasih k akciji, včasih vzbuja hvaležnost, včasih prosi za darežljivost ... Nikoli ne zahteva, samo ponuja in prosi;

pušča me popolnoma svobodno. Moj prvotni namen se ni uresničil, znanja nimam prav dosti več in ga v resnici sploh ne potrebujem, najpomembnejši je odnos z Gospodom – da ga ne zavračam, ne ignoriram ne dokazujem svojega prav, ampak sem z njim, poslušam njegovo besedo in jo uresničujem v vsakdanjem življenju, spreje-

mam, kar daje (če mi je všeč ali ne), se mu vedno znova opravičim pri spovedi, se mu zahvaljujem, ga prosim oziroma – kot pravi naša voditeljica Jana – da hodim za njim, ne pred njim, ker on ve, katera pot je zame prava, da bo moje življenje srečno zdaj in v večnosti.

Jana Jeram

Divji božič: drugačna knjiga za adventni in božični čas

Knjiga in čaj

W stopili smo v adventni čas. Čas, ki nam je tako ljub, a obenem tako zelo naporen! Ko izrečemo besedo božič, mnogi pomislijo na družino in druženje, na dobro potico, na obdarovanje. Mogoče na polnočnico, h kateri pridejo tudi tisti, ki sicer ne prihajajo k maši.

Kristjani pa pomislimo na duhovni ritual tega skrivnostnega časa pred božičem. Na božično devetdnevničo. Na molitev, na praznična oblačila, na pričakovanje Jezusovega rojstva ... na obiske prijateljev in sorodnikov.

Toda ali znamo v tem času tudi utihniti in prisluhniti tišini v nas, tišini, v kateri ponovno zaslišimo glas Boga, glas svojega bližnjega, glas okolice? Ali je možno advent doživeti v parkirni hiši? Ali poznamo nebeški telefon? Obstaja oktobrski božič? Božič ne potrebuje razkošja, ampak nas, je zapisano v knjigi Divji božič. Kako pričakujemo božič? Kako sprejemamo? Kako obdarujemo?

Adventni čas je tudi čas zgodb, čas poslušanja. Zgodbe povedo veliko življenjskih modrosti. Prisluhnimo jim v knjigi Divji Božič: drugačna knjiga za adventni in božični čas.

Zdenka Sušec

SPREJEM V ŽUPNIJSKI PISARNI
ponedeljek, torek, četrtek in petek
8.30–9.30 in 17.00–17.45

Ne imenuj se Kristusovega prijatelja, če ti niso duše, za katere je Kristus dal svoje življenje, več kakor tvoje življenje. (sv. Ignacij Lojolski)

Adventni čas - čas upanja

Z adventnim časom v Katoliški cerkvi začnemo novo cerkveno leto in neposredno pripravo na božič. Gospodovo rojstvo in prazniki, ki mu sledijo (sv. trije kralji ali obisk treh modrih, Jezusov krst ter Gospodovo darovanje v templju ali svečnica), so priložnost za poglobitev vere. Veselje ob Novorojenem pomeni veselje ob novem življenju in lahko simbolično nagovarja tudi k radosti nad lastnim življenjem.

Simbolika rojstva in novega začetka je vtkana v potek celotnega cerkvenega leta. Dogodki ne pomenijo le spominjanja preteklih Božjih del v zgodovini odrešenja (o čemer poroča Sveto pismo) in poti skozi galerijo svetnikov, ampak tudi aktualizacijo Božjih sporočil za sedanji trenutek. Na večja praznovanja se kristjani pripravljamo v posebnih obdobjih (z adventom na božič, s postom na veliko noč). K zunanji in materialni pripravi na

cerkvene praznike pa spada tudi duhovna priprava z osebno molitvijo in duhovno poglobitvijo, kar lahko vključuje prejem zakramenta sprave, razne odpovedi, post, dobra dela ali miloščino.

Latinska beseda *adventus* pomeni prihod. Poznamo dva Gospodova prihoda. Prvikrat je prišel na svet kot človek, rojen iz Device Marije, njegov drugi prihod pa pričakujemo na sodni dan. Kristjani verujemo tudi v Gospodovo nevidno prihajanje v srca ljudi po delovanju Svetega Duha oziroma v skrivnostno Božjo navzočnost v srcu vsakega človeka, kar lahko razumemo in dojemamo samo v moči vere.

Adventni čas ima dvojen značaj: je čas priprave na slovesno praznovanje Gospodovega rojstva 25. decembra, hkrati pa je čas, ki nas usmerja k pričakovanju drugega Kristusovega prihoda ob koncu časov.

Peter Stele

OBIŠČITE NAŠO SPLETNO STRAN

www.ljubljana-sveti-kriz.si

ŽUPNIJA LJUBLJANA SVETI KRIŽ

Na Žalah 2, 1000 Ljubljana

01 437 22 03

ljubljana-sveti-kriz@rkc.si

ODGOVARJA: Peter Možina

UREDNIŠTVO: Helena Reberc

LEKTORIRANJE: Marta Anžlovar

FOTOGRAFIJA: splet

URNIK SVETIH MAŠ

NEDELJE: 8.00 in 10.00

Tomačevo: 8.00

DELAVNIKI: 7.30 in 19.00

SOBOTE: 11.00 in 19.00

SPOVEDOVANJE

NEDELJE: 7.30–7.50 in 9.30–10.30

DELAVNIKI: 18.30–19.15